

„Priviți la Hristos” – iluzii și deziluzii moderne

29 septembrie 2004

Gili Cârstea

Există în zilele noastre o explozie de oferte de neprihănire, promovate în cel mai contemporan stil și ținând cele mai diverse audiențe. Hristos a ajuns o marfă vândută foarte bine. Religia devine pe zi ce trece o tranzacție universală, cu acoperire largă, de pe terenurile de fotbal până în cabinetele guver-namentale. Comercianți de toate culorile oferă omenirii un Hristos bun pentru orice situație. Chemarea de a privi la Hristos, de a avea o „relație” cu El, vibrează prin toate ungherele peisajului religios. „Privește la Isus” a devenit mantra lumii moderne.

Civilizația noastră sofisticată pare dispusă să recunoască faptul că tehnologia modernă nu este capabilă să ofere mântuire. Știința nu numai că nu a reușit să descopere secretul vieții, dar riscă să producă dezastre greu de imaginat acum un secol. Oamenii sunt tot mai dezamăgiți de promisiuni fără acoperire, lucru care îi împinge spre soluția salvatoare a religiei populare. Ei vor un Hristos care să ofere prosperitate, succes în viață, viață lungă și viață veșnică după moarte.

Dumnezeul acestei lumi nu putea rata o asemenea ocazie de aur. „Satana se luptă cu disperare să se prezinte ca fiind Dumnezeu, și să distrugă pe toți cei care se opun puterii lui. Astăzi, omenirea se prosternă în fața lui. Puterea lui este primită ca fiind puterea lui Dumnezeu. Se împlinește profeția din Apocalipsa că „tot pământul se mira după fiară” (AU 1 ianuarie 1901).

Omenirea „se prosternă” în fața lui, crezând că este Hristos, deoarece el s-a îmbrăcat cu haina caracterului lui Dumnezeu, iar pe Dumnezeu Îl prezintă îmbrăcat cu caracterul lui. Omenirea „privește la Hristos” în transă, așteptând bogăție rapidă, sănătate rapidă, educație rapidă, da, chiar spiritualitate rapidă.

Adevăratul Hristos are altceva de oferit. El transformă sufletul după chipul caracterului divin așa cum este el descris în lege. Marea Lui realizare este să-i facă pe oameni părtași de natură divină, un templu al Duhului Sfânt, în mintea cărora a fost scris marele standard al neprihănirii. El ne asigură că lucrarea va fi dusă la bun sfârșit, dacă privim la Hristos înțelegând ce urmărește El să facă în noi:

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire.’ Simțământul nevredniciei va face inima să flămânzească după neprihănire, iar această dorință nu va fi dezamăgită. Cei ce fac loc în inima lor pentru Isus vor înțelege dragostea Sa. Toți cei care doresc să posede caracterul lui Dumnezeu vor fi satisfăcuți. Duhul Sfânt nu lasă niciodată fără ajutor sufletul care privește la Isus... Dacă privirea este așintită asupra lui Isus, lucrarea Duhului Sfânt nu încetează până când sufletul nu este făcut asemenea chipului Său” (DA 302).

Puteți trăi în sărăcie lucie, cu o sănătate precară, fără acces la educație înaltă și fără trăiri spirituale exaltate, dar dacă priviți la Hristos pentru a vedea și primi caracterul lui Dumnezeu, atunci ați descoperit mărgăritarul de mare preț. Duhul Sfânt ne asigură că nu va înceta lucrarea până când caracterul nostru nu va fi făcut asemenea caracterului divin. „Și viața veșnică este aceasta: Să Te cunoască pe Tine...”
